

ทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทย Management attitudes toward of Thai Amateur Football Leagues

ปานัส โพธิ์หวัง^{1*} อาชวิทธิ์ เจริญกลิ่นจันทร์^{2*} พิเชษฐ์ เกิดวิชัย^{3*} และ อาทิตย์ชัยณ์ เจริญรัตน์^{4*}
Panus Powang^{1*} Archavit Choengklinchan^{2*} Piched Girdwichai^{3*} and Artitsanee Charoenrat^{4*}

¹หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการฟุตบอลอาชีพ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹Master of Business Administration (Professional Football Management)

Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding author; E-mail address: panus.tni@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทย 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพที่มีผลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการ โดยวิธีวิจัยแบบผสมผสาน และมีกลุ่มตัวอย่าง 2 ประเภท คือ 1) การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารจากสโมสรฟุตบอลในลีกสมัครเล่นที่สามารถเลื่อนชั้นไปแข่งขันในลีกอาชีพได้จำนวน 5 คน 2) การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลสมัครเล่นของประเทศไทย จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดย ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.452 โดยด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุดคือ ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.517 น้อยที่สุดคือ ด้านการบังคับบัญชาสั่งการ ค่าเฉลี่ยที่ 4.39

2. การเปรียบเทียบทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล แบ่งเป็น 4 สมมุติฐาน พบว่า ช่วงอายุ อาชีพหลัก ระดับของรายได้ และภูมิภาคของสโมสร มีผลทำให้ทัศนคติต่อการบริหารทีมฟุตบอลสมัครเล่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ หากมีการให้ความสำคัญกับด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพก็จะมีผลให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทีมฟุตบอลเช่นกัน

คำสำคัญ การบริหารจัดการ / ลีกฟุตบอลสมัครเล่น / คลับไลเซนซิ่ง

Abstract

This research aims to study the attitudes towards Thai amateur football league management, study personal attitudes of Thai amateur football league management in different personal information and study about the relation between attitudes towards professional soccer club license and the attitudes towards football league management. Therefore, mixed method research is applied in this study. There are 2 samples used in this research. First sample is the interviews of the executive directors from 5 different football clubs in amateur league who could be promoted to compete in a professional league. This is called as the qualitative research in this study. Another one is quantitative research. Information from 400 executives and team officials participated in Thai Amateur Football League is collected. Questionnaires with statistical analysis such as average, Analysis of Variance and Correlation Analysis are applied in this research. As a result, it found that the interviewees have good attitude towards Thai amateur football league management with the highest score at 4.452. Planning is the most important factors with the highest score at 4.517 while command gets the lowest score at 4.39. Then, the personal attitude of Thai amateur football league management could be divided into 4 hypotheses. It found that age, career, income, and region of football club affect the attitudes towards Thai amateur football league management confirming by differentiate score at 0.05 statistically. Finally, there is a statistically significant in positive correlation at 0.01 which is in a moderate correlation between the attitudes towards professional soccer club license and the attitudes towards football league management. It can be said that if a professional football club license is practicable, people will pay more attention to football league

Keywords: Management / Amateur football league / Club licensing

1. บทนำ

ฟุตบอลถือเป็นหนึ่งในกีฬาที่มีผู้คนติดตามมากที่สุดในโลกจากตัวเลขการประมาณการของผู้ที่ติดตาม และข้องเกี่ยวกับฟุตบอลมีจำนวนมากถึง 3.5 พันล้านคน (เว็บไซต์ paraisocz.com, 2019) ฟุตบอลเป็นกีฬาที่เข้าถึงทุกคนทั่วโลก ขอเพียงแค่มียุคบอลกลมๆ ลูกเดียวก็สามารถจับกลุ่มเตะฟุตบอลกับเพื่อนได้ทุกที่ ทุกเวลา ปัจจุบันหลายประเทศก็ต่างมีลีกฟุตบอลของตัวเอง สร้างนักฟุตบอลหน้าใหม่ๆ ให้กับวงการจนพวกเขาสามารถก้าวไปสู่รายการฟุตบอลระดับโลก สามารถสร้างชื่อเสียง ตลอดจนมีรายได้มหาศาลจากกีฬาประเภทนี้

ในประเทศไทยฟุตบอลก็เป็นอีกหนึ่งกีฬาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง รวมไปถึงการที่ประเทศไทยก็เป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีการจัดการแข่งขันลีกอาชีพเป็นของตัวเอง โดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มอบหมายให้บริษัท ไทยลีก จำกัด เป็นผู้ดูแลและจัดการแข่งขัน ปัจจุบันฟุตบอลไทยลีกได้มีการพัฒนา และเติบโตในด้านต่างๆ อย่างน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นค่าเฉลี่ยแฟนบอลในฤดูกาล 2019 ที่ผ่านมานั้น สูงถึง 5,707 คนต่อเกม ซึ่งมากที่สุด ใน 4 ปีหลัง และอีกทั้งยังได้โควตาในการเข้าแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์สโมสรเอเชีย หรือ AFC Champions League จาก 2+1 ทีม เป็น 2+2 ทีม แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของลีกก็ดีขึ้นด้วย ทำให้นอกจากผู้คนทั่วไปสนใจที่จะติดตามฟุตบอลไทยลีกมากขึ้นแล้ว ยังมีอีกหลายคนต้องการที่จะเป็นเจ้าของทีมฟุตบอล และส่งทีมเข้าแข่งขันอย่างมากมาย โดยเห็นได้ชัดจากการที่มีทีมฟุตบอลที่ส่งทีมเข้าแข่งขันในระดับสมัครเล่น หรือ TA Thailand Amateur League ซึ่งเป็นบันไดก้าวแรกที่จะนำไปสู่การเป็นลีกอาชีพ โดยในฤดูกาล 2019 นั้นมีทีมที่ส่งเข้าแข่งขันมากถึง 230 ทีม ซึ่งถือเป็นประวัติศาสตร์ที่มีทีมเข้าแข่งขันมากที่สุด (เว็บไซต์ <http://fathailand.org/>, 2019)

แต่ถึงจะมีทีมที่เข้าแข่งขันมากถึง 230 ทีม มีเพียง 9 ทีม เท่านั้นที่ได้ขึ้นสู่ลีกอาชีพ (T4) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่าทำไมถึงมีเพียง 9 ทีมเท่านั้นที่สามารถเข้าไปเล่นในลีกอาชีพได้ ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้วิจัยมองถึงคือ การบริหารจัดการที่แตกต่างกัน หากเรามองสโมสรฟุตบอลให้มากกว่าการนำนักกีฬาไปแข่งขันกัน เราจะพบว่าสโมสรฟุตบอลก็เปรียบเหมือนบริษัทหนึ่งที่ต้องมีการบริหารจัดการในส่วนต่างๆ ของสโมสร หรือองค์กรให้สามารถเป่าลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ดังคำกล่าวของ สมพงษ์ เกษมสิน (2514) ว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ศาสตร์ และศิลป์ในการนำเอาทรัพยากรมาบริหาร เช่น คน เงิน วัสดุ สิ่งของ และการจัดการ มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นว่าถ้าหากการบริหารจัดการนั้นไม่ได้กระทำด้วยความถูกต้อง และเป็นระบบแล้ว ก็จะทำให้เราสูญเสียทรัพยากรในการลงทุนไป โดยที่ไม่ได้ผลตอบแทนกลับมา ทำให้นอกจากทีมที่เข้ามาร่วมแข่งขันจะไม่ได้มีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการสร้างทีมที่มีแต่การลงทุนที่เสียเปล่า ไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้ลงทุน และเกิดผลกระทบไปยังผู้คนอีกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ทีม หรือนักกีฬาเองก็ตาม เพราะหากทีมไม่ประสบผลสำเร็จ และมีผลต่อกำไรของทีม ก็จะมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของบุคลากรในทีมแน่นอน

นอกจากนี้ในการทำทีมอาชีพนั้นยังจะต้องมีส่วนประกอบในเรื่องของใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพ หรือ Club licensing ที่ต้องผ่านเกณฑ์ตามที่ไทยลีกได้กำหนดไว้ด้วย เนื่องจาก คลับไลเซนซิง (Club Licensing) คือ ใบอนุญาตหรือเอกสารยืนยันการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ได้มาตรฐานตามหลักเกณฑ์ ที่สมาพันธ์ฟุตบอลในทวีปนั้นๆ เป็นผู้กำกับดูแลสมาชิกของตัวเอง ซึ่งจะมีระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ กำหนดไว้ในระดับที่แตกต่างกัน โดยจะแบ่งออกเป็นหมวดต่างๆ ประกอบไปด้วย 1. หลักเกณฑ์ด้านกีฬา (Sporting) 2. หลักเกณฑ์ด้านโครงสร้าง (Infrastructure) 3. หลักเกณฑ์ด้านทรัพยากรบุคคล (PERSONAL) 4. หลักเกณฑ์ด้านกฎหมาย (LEGAL) 5. หลักเกณฑ์ด้านการเงิน (FINANCIAL) และ 6. หลักเกณฑ์ด้านแผนธุรกิจ (Business) สำหรับไทยลีก คือ สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (Asian Football Confederation) หรือ AFC เป็นผู้กำหนด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการทำทีมฟุตบอล

จากทีมสมัครเล่นให้เข้ามาแข่งขันในระดับอาชีพได้นั้นไม่เพียงแต่จะต้องมีทีมฟุตบอลที่ดี มีโค้ชสอนที่ดี หรือมีนักฟุตบอลที่เก่ง แต่ยังรวมไปถึงการที่ทีมมีการบริหารจัดการทีมอย่างมีความเป็นมืออาชีพ และยังต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของคลับไลเซนซิ่ง (Club Licensing)

ความสำคัญของปัญหาการวิจัยดังได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีคำถามหลักในการวิจัยเพื่อนำไปสู่การค้นคว้าและหาคำตอบในเชิงการวิจัย ดังนี้ 1. ทักษะคิดด้านการบริหารจัดการของคนที่ทำทีมสโมสรฟุตบอลในแต่ละภูมิภาคเป็นอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร 2. เพื่อศึกษาทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพ หรือ Club licensing มีผลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการหรือไม่ สำหรับงานวิจัยเรื่องทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย ครั้งนี้นั้น เกิดขึ้นจากความสนใจของนักวิจัยซึ่งต้องการศึกษาถึงทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย ด้านการบริหารจัดการในส่วนต่างๆ รวมไปถึงการให้ความสำคัญกับใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพ หรือ Club licensing ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาระบบฟุตบอลลีกของประเทศไทย ตามที่ได้มีการกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอรายละเอียดตามขั้นตอนการวิจัยดังนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพที่มีผลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินงานการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย เป็นการวิจัยที่แบ่งเป็น 2 แบบ คือ 1. การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และ 2. การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Study) โดยใช้การวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่กำหนดขึ้นซึ่งกระทำโดยการระบุปัญหาสำหรับการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์ และการตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการศึกษาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่จากสโมสรที่เข้าร่วมแข่งขันในรายการ Thailand Amateur League (TA) ประจำปี 2019 ซึ่งมีทั้งหมด 230 ทีม อ้างอิงตามระเบียบการส่งรายชื่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ไม่เกิน 16 คน และส่งรายชื่อในการแข่งขันในเขตเทคนิคได้ไม่เกิน 9 คน ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดสโมสรจะมีผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สโมสรรวมกัน 2070 คน

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2541) กำหนดความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05 จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยที่สุด จำนวน 336 คน ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นขั้นตอน ดังนี้

5.1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อนัดหมายเพื่อขอสัมภาษณ์กับสโมสรฟุตบอลที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้ส่งหัวข้อการสัมภาษณ์ไปยังสโมสรก่อนเดินทางไปสัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง พร้อมบันทึกเสียง โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชั่วโมงต่อ 1 ท่าน

5.2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาสังเคราะห์ และจัดทำเป็นรูปแบบสอบถามเพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ โดยผ่านขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษา

5.3. จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ และชี้แจงให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สโมสรทราบก่อนการเก็บข้อมูล พร้อมทำการส่งลิงค์ของแบบสอบถามให้

5.4. ตรวจสอบการไหลเข้าของข้อมูลทางเว็บไซต์เพื่อยืนยันว่ามีการตอบแบบสำรวจเข้ามาจริง

5.5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เตรียมข้อมูลและทำการลงเลขบันทึกชุดข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

6.1. การวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา โดยการแยกแยะ แจกแจงเนื้อหา หรือแนวคิด องค์ประกอบของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ โดยแบ่งประเภทจำนวน และหัวข้อที่เป็นประเด็นสำคัญ และประเด็นรองที่ต้องการศึกษา

6.2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย ประมวลผลและจัดตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอ และสรุปผลการวิจัย โดยเมื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ เช่น ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รวมถึงการวิเคราะห์ความถี่ในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของสโมสรฟุตบอลประจำจังหวัดภาคเหนือของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เคยเคยซื้อผลิตภัณฑ์ของสโมสรฟุตบอลประจำจังหวัดอย่างน้อยหนึ่งครั้งขึ้นไปโดยแจกแจงเป็น การหาค่าสถิติร้อยละ

(Percentage) การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน โดย

6.2.2.1 ค่า F-test (one-way Analysis of Variance ANOVA) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง โดยการทดสอบความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ซึ่งอิสระต่อกัน (Independent Samples) โดยดูค่าความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances และจะใช้สถิติวิเคราะห์จากค่า ANOVA (F)

6.2.2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณแบบ Least Significant Difference (LSD) โดยการใช้สูตรตามวิธี แบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากรได้ครั้งละหลายคู่ (กัลยา วานิชย์บัญชา และ วิฐตา วานิชย์บัญชา, 2558)

7. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทย สรุปผลได้ดังนี้ ผลวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทีมจากทีมสโมสรฟุตบอลสมัครเล่นของไทย จำนวน 400 คน ผลวิจัยพบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 36 – 50 ปี (ร้อยละ 65) มีทีมอยู่ในภูมิภาค กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 37.5) อาชีพปัจจุบันมีอาชีพอิสระ (ร้อยละ 33.8) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท (ร้อยละ 23.8)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ที่ 4.452 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.653 โดยหากแบ่งตามการบริหารจัดการตามด้านต่างๆ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจะให้ความสำคัญสูงสุดคือ ด้านการวางแผน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.517 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.589 รองลงมา คือ ด้านการประสานงาน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.497 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.643 ด้านการควบคุม ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.457 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.609 ด้านการจัดองค์กร ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.662 และน้อยที่สุดคือ ด้านการบังคับบัญชาสั่งการ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.763

ทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P = .000$) โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ หากมีการใช้ความสำคัญกับด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพก็จะมีผลให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทีมฟุตบอลเช่นกัน ซึ่งเมื่อนำมาทำการวิเคราะห์เป็นรายคู่ยังพบว่าค่าระดับความสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ผลโดยภาพรวม

ผลการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

1. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่น ผลวิจัยพบว่า ช่วงอายุที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = .000) กล่าวคือ ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่น จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับผู้ที่ในช่วงอายุ 25 – 35 ปี, 36 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี ($\bar{X} = 3.067$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการน้อยกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 25 – 35 ปี ($\bar{X} = 4.636$) , 36 – 50 ปี ($\bar{X} = 4.446$) และมากกว่า 50 ปี ($\bar{X} = 4.280$) และผู้ที่มีช่วงอายุ 25 – 35 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับผู้ที่ในช่วงอายุ 36 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีช่วงอายุ 25 – 35 ปี ($\bar{X} = 4.636$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าผู้ที่มีช่วงอายุ 36 – 50 ปี ($\bar{X} = 4.446$) และมากกว่า 50 ปี ($\bar{X} = 4.280$) โดยช่วงอายุที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลมากที่สุดคือช่วงอายุ 25 – 35 ปี ($\bar{X} = 4.636$) และช่วงอายุที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลน้อยที่สุดคือช่วง ต่ำกว่า 25 ปี ($\bar{X} = 3.067$)

2. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักกับทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่น ผลวิจัยพบว่า อาชีพหลักที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P = .000) จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้บริหารที่มีอาชีพหลักเป็น นักเรียน/ นักศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น ลูกจ้างเอกชน/ พนักงานบริษัท และอาชีพอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น นักเรียน/ นักศึกษา ($\bar{X} = 4.200$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการน้อยกว่าผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น ลูกจ้างเอกชน/ พนักงานบริษัท ($\bar{X} = 4.492$) และอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 4.573$) และผู้ที่มีอาชีพหลักเป็นข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้ที่มีอาชีพหลักเป็นข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 4.443$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.278$) และผู้ที่มีอาชีพหลักเป็นลูกจ้างเอกชน/ พนักงานบริษัท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีอาชีพหลักเป็นลูกจ้างเอกชน/ พนักงานบริษัท ($\bar{X} = 4.492$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น ค้าขาย/

ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.278$) และผู้ที่มีอาชีพหลักเป็นค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับผู้ที่มีอาชีพหลักเป็น อาชีพอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีอาชีพหลักเป็นค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.278$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการน้อยกว่าผู้ที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพอิสระ ($\bar{X} = 4.573$) โดยอาชีพหลักที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลมากที่สุดคือ อาชีพอิสระ ($\bar{X} = 4.573$) และอาชีพหลักที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลน้อยที่สุดคือ กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 4.200$)

3. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระดับของรายได้กับทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่น ผลวิจัยพบว่า ระดับของรายได้ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .005$) จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า ผู้ที่มีช่วงระดับรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับที่มีช่วงระดับรายได้ 15,001 - 25,000 บาท และ 25,001 - 35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีช่วงระดับรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท ($\bar{X} = 4.319$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการน้อยกว่าผู้ที่มีช่วงระดับรายได้ 15,001 - 25,000 บาท ($\bar{X} = 4.482$) และ 25,001 - 35,000 บาท ($\bar{X} = 4.613$) และผู้ที่มีช่วงระดับรายได้ 25,001 - 35,000 บาท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับที่มีช่วงระดับรายได้ มากกว่า 45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้ที่มีช่วงระดับรายได้ 25,001 - 35,000 บาท ($\bar{X} = 4.613$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าผู้ที่มีช่วงระดับรายได้มากกว่า 45,000 บาท ($\bar{X} = 4.386$) โดยระดับของรายได้ที่ให้ ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลมากที่สุดคือ 25,001 - 35,000 บาท ($\bar{X} = 4.613$) และระดับของรายได้ที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 15,000 บาท ($\bar{X} = 4.319$)

4. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคของสโมสรกับทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่น ผลวิจัยพบว่า ภูมิภาคของสโมสรที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$) จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า สโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคเหนือ มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ภาคตะวันออก, ภาคใต้ และ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคเหนือ ($\bar{X} = 4.750$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($\bar{X} = 4.444$), ภาคตะวันออก ($\bar{X} = 4.293$), ภาคใต้ ($\bar{X} = 4.500$) และ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ($\bar{X} = 4.344$)

และสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ มีทัศนคติต่อการบริหารทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นแตกต่างกับสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันตก และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ($\bar{X} = 4.584$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันตก ($\bar{X} = 4.293$) และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ($\bar{X} = 4.344$) โดยภูมิภาคของสโมสรที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลมากที่สุดคือ ภาคเหนือ ($\bar{X} = 4.750$) และภูมิภาคของสโมสรที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันตก ($\bar{X} = 4.293$)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย

		ทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอล
ทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพ	ค่าสหสัมพันธ์	0.765**
	p	.000*
	ระดับความสัมพันธ์	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า พบว่าทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ หากมีการให้ความสำคัญกับด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพก็จะมีผลให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทีมฟุตบอลเช่นกัน จึงได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายคู่ระหว่างทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย

หัวข้อ		ทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีกสมัครเล่นของไทย				
ทัศนคติต่อใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพ		การวางแผน	การจัดองค์กร	การบังคับบัญชาสั่งการ	การประสานงาน	การควบคุม
หลักเกณฑ์ด้านกีฬา	ค่าสหสัมพันธ์	0.443	0.520	0.630	0.496	0.547
	ระดับความสัมพันธ์	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง
	ค่าสหสัมพันธ์	0.608	0.622	0.666	0.490	0.585

หลักเกณฑ์ด้านโครงสร้าง	ระดับความสัมพันธ์	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง
หลักเกณฑ์ด้านทรัพยากรบุคคล	ค่าสหสัมพันธ์	0.420	0.585	0.652	0.545	0.567
	ระดับความสัมพันธ์	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
หลักเกณฑ์ด้านกฎหมาย	ค่าสหสัมพันธ์	0.455	0.440	0.465	0.345	0.410
	ระดับความสัมพันธ์	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
หลักเกณฑ์ด้านการเงิน	ค่าสหสัมพันธ์	0.567	0.692	0.573	0.562	0.557
	ระดับความสัมพันธ์	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
หลักเกณฑ์ด้านแผนธุรกิจ	ค่าสหสัมพันธ์	0.605	0.616	0.499	0.512	0.582
	ระดับความสัมพันธ์	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง	ปานกลาง

8. อภิปรายผลการวิจัย

8.1. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคของสโมสรกับทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่น ผลวิจัยพบว่า ภูมิภาคของสโมสรที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$) และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD พบว่า สโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคเหนือ มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นแตกต่างกับสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ภาคตะวันออก, ภาคใต้ และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคเหนือ ($\bar{X} = 4.750$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($\bar{X} = 4.444$), ภาคตะวันออก ($\bar{X} = 4.293$), ภาคใต้ ($\bar{X} = 4.500$) และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ($\bar{X} = 4.344$) และสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นแตกต่างกับสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออก และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($\bar{X} = 4.584$) จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการมากกว่าสโมสรที่อยู่ภูมิภาค ภาคตะวันออก ($\bar{X} = 4.293$) และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ($\bar{X} = 4.344$) โดยภูมิภาคของสโมสรที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลมากที่สุดคือ ภาคเหนือ ($\bar{X} = 4.750$) และภูมิภาคของสโมสรที่ให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออก ($\bar{X} = 4.293$) ซึ่งสอดคล้องกับ กอร์ดอน อัลพอร์ต (Gordon Allport, 1975) ที่กล่าวไว้ว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ และได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม และเกิดจากประสบการณ์ของแต่

ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ภูมิภาคที่แตกต่างกันทำให้บุคคลได้รับประสบการณ์ วัฒนธรรม และประเพณีที่ต่างกันจนส่งผลถึงการมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ค่าสถิติของผลวิจัยที่ว่า ภูมิภาคของสโมสรที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$)

8.2. ทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P = .000$) โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ หากมีการใช้ความสำคัญกับด้าน ใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพก็จะมีทำให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทีมฟุตบอลเช่นกัน ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับ เบนจามิน ตัน ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาและตรวจสอบใบอนุญาตสโมสร บริษัท ไทยลีก จำกัด ซึ่งเป็นอดีตเจ้าหน้าที่ของสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย (AFC) ร่วมไปถึงการเป็นผู้ควบคุมการแข่งขัน ระดับ AFC ได้กล่าวไว้ในกรอบผู้ควบคุมการแข่งขันในระดับ T1-T4 ของการแข่งขันฟุตบอลลีกในประเทศไทยไว้ว่า “คลับไลเซนซิ่ง (ใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพ) มีระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ กำหนดไว้เพื่อบังคับให้สโมสรต่างๆ ที่จะเข้าแข่งขันในระดับอาชีพ มีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นการสร้างมาตรฐานที่ดีให้กับลีกฟุตบอลภายในประเทศแล้ว อีกมุมหนึ่งก็เป็นการทำให้ทีมฟุตบอลรู้ว่า ควรจะบริหารจัดการทีมฟุตบอลอย่างไร ให้สโมสรฟุตบอลกลายเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างแท้จริง ” ซึ่งหากดูตามข้อกำหนดทั้ง 6 ด้านของใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประกอบไปด้วย 1. หลักเกณฑ์ด้านกีฬา (Sporting) 2. หลักเกณฑ์ด้านโครงสร้าง (Infrastructure) 3. หลักเกณฑ์ด้านทรัพยากรบุคคล (PERSONAL) 4. หลักเกณฑ์ด้านกฎหมาย (LEGAL) 5. หลักเกณฑ์ด้านการเงิน (FINANCIAL) 6. หลักเกณฑ์ด้านแผนธุรกิจ (Business) จะสอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการทั้ง 5 ข้อที่ประกอบไปด้วย 1. การวางแผน (Planning) 2. การจัดองค์กร (Organizing) 3. การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) 4. การประสานงาน (Coordination) 5. การควบคุม (Controlling) ซึ่งตรงตามผลวิจัยที่ว่า ทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลสมัครเล่นของไทย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P = .000$)

9. ข้อเสนอแนะ

- 9.1. บริษัท ไทยลีก จำกัด ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการทีมฟุตบอลให้กับทุกสโมสรที่จะเข้าร่วมการแข่งขันตั้งแต่ระดับสมัครเล่น เพื่อที่จะให้สโมสรฟุตบอลที่จะเข้าร่วมแข่งขันได้มีรากฐานที่ดี พร้อมทั้งจะพัฒนาไปสู่การเป็นสโมสรอาชีพอย่างแข็งแกร่ง
- 9.2. บริษัท ไทยลีก จำกัด ควรจัดอบรมให้ความรู้ และเริ่มต้นนำใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพมาปรับใช้กับสโมสรฟุตบอลสมัครเล่น เนื่องจากงานวิจัยพบว่า ทัศนคติด้านใบอนุญาตการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพและทัศนคติของการบริหารจัดการทีมฟุตบอลลีก

สมัครเล่นของไทย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อการส่งเสริมให้
ทุกสโมสรที่จะเข้าร่วมการแข่งขันมีมาตรฐานที่พร้อมก้าวไปสู่การเป็นสโมสรอาชีพ

- 9.3. ผู้ที่ต้องการจะสร้างสโมสรฟุตบอลควรให้ความสำคัญกับเรื่องของใบอนุญาตการเป็นสโมสร
ฟุตบอลอาชีพ และการบริหารจัดการสโมสร อย่างจริงจัง โดยใช้หลักการบริหารจัดการทั้ง 5
ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์กร (Organizing) ด้าน
การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) ด้านการประสานงาน (Coordination) และด้าน
การควบคุม (Controlling)

10. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 10.1. ควรมีการศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการของสโมสรฟุตบอลในลีกสูงสุดของประเทศ
ไทย
10.2. ควรมีการศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่มีผลต่อความสำเร็จ
ของทีมชาติ
10.3. ควรมีการศึกษาเรื่องทัศนคติของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพต่อการบริการจัดการสโมสร
ฟุตบอลอาชีพ
10.4. ควรมีการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ต่อการบริการจัดการ
สโมสรฟุตบอลอาชีพ

บรรณานุกรม

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. (2540). หนังสือประกอบการอบรมเจ้าหน้าที่บุคคลในการทำงาน
180 ชั่วโมง เรื่องสรุปสาระสำคัญกฎหมายบุคคลในการทำงาน 17 ฉบับ. กรุงเทพฯ: กระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม.
- กันตยา เพิ่มผล. (2541). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน Efficiency development.
กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- กิตติวงศ์ สาสวด และประสาน นันทะเสน. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการฟุตบอลอาชีพเพื่อ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วี.พรินท์.
- ณพวีร์ ช่างกลพิสูทธ. (2559). ทัศนคติของชาวจันทบุรีที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดจันทบุรี : ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ. 2559. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยเกริก.
- ติน ปรัชญพฤทธิ. (2535). ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- ทิพาวดี เมฆสวรรค์. (2538). การส่งเสริมประสิทธิภาพในระบบราชการ. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ ก.พ.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2537). การจัดองค์การ.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พรสวัสดิ์ ศิริศาสนันท์. (2555). ภาวะผู้นำทางการศึกษา. จันทบุรี : คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ไพบูลย์ ช่างเรียน. (2532). วัฒนธรรมการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- ภารดี อนันต์วารี. (2555). หลักการแนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี : มนตรี.
- วิทยา ด้านธำรงกุล. (2546). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เอิร์ตเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ.(2545). การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น: สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพช.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- ศรัณยู ยงพานิช และ ปิยะรัตน์ เจริญปรีชา. การบริหารจัดการทีมฟุตบอลอาชีพ กรณีศึกษา สโมสร ชลบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- สัมมา ธนินธย์. (2556). หลัก ทฤษฎี และปฏิบัติการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 .กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี จำกัด
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2514). การบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เกษมสุวรรณ.
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2523). การบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2544). สังคมวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี ช่อสม และกัณตภณ หนูทองแก้ว. (2563). ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสินเจริญ อำเภอยะแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- สุพจน์ งดงาม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการทีมฟุตบอลลีกภูมิภาคดิวิชั่น 2 เขตกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อนันต์ เกตุวงศ์ .(2523). การบริหารการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อิชฎี ภูมิอินทร. (2561). รูปแบบการบริหารจัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2026. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุทัย หิรัญโต. (2555). **เทคนิคการบริหาร**. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษรการพิมพ์.

Herbert A. Simon. (1947). **Administrative Behavior**. New york: Macmillian.